

Свято радості, тепла і таланту

Нещодавно наш університет «Україна» відзначав дуже веселе і радісне свято. «Яке?» – справедливо запитаете ви, адже 10-річчя університету ми святкували на весні, а відповідь така: відбувся 6-й фестиваль студентської творчості «Сяйво надій». Мені, як студентці університету, пощастило взяти участь у цьому святі творчості і таланту. Скажу чесно, фестиваль мене вразив з перших хвилин перебування у культурному центрі «Дарниця», де він відбувався. Вразив, зокрема, чудовими виробами, які я побачила на фестивальному виставці.

Вироби, які відкрились моїм очам, були не просто чудові – неперевершені. Особливо мене вразили картини з... риб'ячих кісточок. Так-так, не з соломки, не з бісеру чи природних матеріалів, а саме з риб'ячих кісточок. Мене вразило, наскільки безмежною може бути людська фантазія, щоб вигадати такі дивовижні картини з більше, ніж звичайних, матеріалів! Ах так, зовсім забула: автором цих картин є студент Кіровоградського інституту Ярослав Бондаренко. Ще на цій виставці мою увагу привернула картина Ірини Мірутенко «Лісові фантазії», яка просто переповнена чарівністю Японії. Дивлячись на цю картину, можна подумати, що її малювала японка – настільки у цій картині видно японський колорит. Ще мою увагу привернула вишивка «Мадонна», яку теж представляла Ірина на виставці.

Ще однією прикрасою виставки були в'язані вироби та картини із соломки (просто чудові!), які привезла з далекої Горлівки, що на

Донеччині, Дар'я Горела. Вироби у неї настільки чудові, що не могли не вразити фестивального журі, зокрема, представників Національної Асамблеї інвалідів України, які нагородили Дар'ю путівкою у паралімпійську базу, що у Євпаторії.

Крім учасників, на фестиваль завітали ще і гості, серед яких – вихованці Відділення денного перебування розумово відсталих м. Києва в Голосіївському районі. Вони привезли на виставку свою чудову кераміку, яка чимось схожа була на вироби древніх трипільців. Та не лише кераміку, а ще й чудові м'які іграшки, зроблені своїми руками, від яких не можна було відвести очей, а їхні ляльки-мотанки взагалі повернули мене на кілька хвилин у дитинство, коли я не лише із задоволенням гралася ляльками, а і робила собі ляльки з ниток... Ще я не могла не звернути увагу на чудові вироби з бісеру, які представила на виставці учасниця з Миколаєва Христина Жарська.

Та не лише виставка дуже мені сподобалася, а ще і концерт, під час якого учасники фестивалю (і я зокрема) мали можливість продемонструвати свої таланти.

Не можна було не милуватися дівчатами з клубу «Скіфи», які показали на фестивалі хореографічну композицію «Испанские розы». Цей танок на хвилину переніс усіх присутніх у сонячну і пристрасну Іспанію – дівчата, мов справжні іспанки, танцювали дуже гарно, здавалося, танцювали не лише їх тіла, а й очі. Ще хочу відзначити дуже ритмічний виступ Ірини Ільїної («Дівчина-весна») та прекрасний виступ Михайла Савельєва, Олени Глушкової, Сергія Сіверського, які так чудово танцювали, що навіть не помітно було, що дівчата пересуваються на візках. Не можу не згадати чудову виставу театру тіней «Она не твоя» у виконанні Надії Шумакової та В'ячеслава Хамського.

Та не лише танцями був прикрашений фестиваль «Сяйво надій», а й чудовими піснями у виконанні Михайла Леонтяна, Костянтина Гордійчука, Анни Пономарьової, Олесі Медведєвої, ансамблів «Мальви» і «Дніпрові зорі» та багатьох інших. Дуже вразив мене виступ Надії Шумакової та Ольги Шпак, які, виконуючи жестову пісню з репертуару групи «ВІА ГРА» «Поцелуи», створили на сцені маленьку виставу, ніби відеокліп, який нічим не поступався оригіналу. Ще однією чудовою маленькою виставою був виступ Олени Вовк із піснею «Чарівна скрипка». Дуже запам'ятався і

сподобався виступ Тетяни Головач, у якої, певно, було дуже велике бажання виступити на фестивалі. Таке велике, що навіть застуда, яка так невчасно настигла дівчину, не змогла його перебороти.

Всі учасники фестивалю були настільки талановитими, що членам журі було дуже важко визначити переможців у різноманітних номінаціях. Тим приємніше, певно, було кожному з переможців отримувати кубок переможця та подарунки. Серед переможців приємно було побачити, крім вищезгаданої Дар'ї Горелої, Михайла Леонтяна (номінація «Лісенний вернісаж»), чиє енергійне та запальне виконання пісні з репертуару групи «Браво» «Московский бит» дуже сподобалось і членам журі, і глядачам; Костянтина Гордійчука (номінація «Виконавче мистецтво»), чиє виконання пісень «Я люблю Україну свою», «Роксолана» та кумедна гумореска про те, як два куми відпочивали «дикунами» на морі; Анну Пономарьову, яка заслужено отримала свій приз глядацьких симпатій за чудове виконання пісень «Любовь – яд» та «Граї, музико, граї» (разом із Олесєю Медведевою). Ще, серед переможців було приємно відзначити Ірину Мірутенко (номінація «Декоративно-прикладне мистецтво»), чиї «Лісові фантазії» сподобалися, як виявилось, не лише мені; Олексія Мотовильника та його групу «Вільюрус» (номінація «Музичне мистецтво»), які зуміли, на

мою думку, дуже вдало поєднати скрипку з електрогітарою; Дмитра Височанського (номінація «Дизайнерське мистецтво») та Юлію Солодовську в номінації «Авторська пісня».

Переможці у номінації отримували не лише дипломи та подарунки, а і незвичайний кубок. Кубки вручали і на попередніх фестивалях, але цього року кубки були не прості – дизайнерські. Автором дизайну кубків, а також футболок із символікою фестивалю став Станіслав Берстенюв, за що цілком заслужено отримав спеціальний приз від журі. Мені дуже приємно було стати однією з тих, кого відзначили на фестивалі й отримати перемогу в номінації «Літературна», ще більш приємно і почесно було отримувати нагороду з рук дуету, відомого на всю велику і малу (університет) Україну. Нагороду мені вручали Заслужена артистка України, співачка, викладач Університету «Україна» Світлана Мирвода і, не побоююсь цього слова – талановитий поет, студент Університету «Україна» Юрій Тітов. Було приємно отримати від нього книгу його віршів «Мелодія мовчання» та однойменну збірку пісень на його вірші.

Фестиваль закінчився, але він, я думаю, запам'ятається кожному учаснику. Запам'ятається не лише перемогою в якійсь номінації чи подарунками від добрих друзів фестивалю (Громадської організації студентів-інвалідів «Гаудеамус»; Конфедерації громадських організацій інвалідів України в Чернігівській області; Спільки громадських організацій інвалідів м. Києва; фірми «Оріфлейм» та ін.). Фестиваль «Сяйво надій» запам'ятається кожному учаснику насамперед чарівною атмосферою дружби і добра, новими друзями, зустріччю зі старими друзями і можливістю показати свої таланти. Тож, залишається побажати, щоб фестиваль «Сяйво надій» жив довго-довго, щоб дарував усім, і минулим, і нинішнім, і майбутнім учасникам казку радості, добра, таланту, дружби, яку побачила я.

Світлана Патра,
студентка Університету «Україна»,
переможець Фестивалю «Сяйво надій»